

Hipnoză de toamnă

Adrian Păunescu

E-o liniște plătită-atât de scump
Și e o pace de sorginte sfântă
De se aude tănuit cum cântă
Mătasea în știuleții de porumb.

Colinele se-ntunecă de cai,
Amărăciunea toamnei reânvie
Și cade sufletul din ciocârlie
Pecetluind țâțânile din rai.

Dinspre poteci de purpură subțire
Se cântă imnul nunților de cerbi,
Cerboaice senzuale fată-n ierbi
Și reâncep legende să respire.

Orfeu, curând, va fi răpit de sterpi
Și-nchis într-un azil de patru lire.